

בס"ד, עש"ק, לסדר "ויעמוד... ותעצר", קרח, תשפ"ד

"הודעה ששברה כוסות"

מר א': "אתה לא מבין ? קיבלתי הודעה דחופה ! זה לא דומה למי שעומד לנוח (שעליו מוטלת חובת הודעה), זה דומה למי שעומד לתקן משאו – שהוא טרוד ואין עליו שום טענה על שנעצר ברחוב !

הצדדים הגיעו למבוי סתום, כל אחד התבצר בעמדתו. עוברים ושבים העירו שיש לאסוף את שברי הזכוכיות שלא ינזקו בהם אנשים (עיין שו"ע חו"מ תי"ז א'). אף אחד מהם לא רצה לאסוף את השברים – כי אז 'תוכח' אשמתו שהוא אחראי על התקלה...

מר ב. (=זה שנתקל ושבר את הכוסות), החוויר לרגע, מר א' חש אליו ונתן לו מים קרים לשתות – באמצעות הכוס היחידה שלא נשברה (לא ידוע האם כבר הספיק לטבול את הכוס !)

מר ב' גמגם: "עכשיו שמתי לב מי אתה, ההודעה הדחופה נשלחה ממני, אני הוא ששלחתי לך, אז אולי אני אשם... ?".

עוברי אורח קטעו את מר ב. לדעתם האחריות על מר א. – הוא זה שנעמד ברשות הרבים ללא אזהרה מוקדמת !

מר א. סיים את דבריו: "אני בעל החנות לכוסות, שלחתי הודעה למר ב. שקנה ממני את הכוסות להודיע לו שהיצרן שלח לי הודעה שהכוסות פגומות ולא עמידות בחום ואין להשתמש בהן... כך שמר א'. לא הפסיד דבר בשבירת הכוסות... אני אזדכה מול היצרן באמצעות הכוס השלימה ובאמצעות שברי הכוסות שעתה הוא מיהר לאוספן... !

בום !! רעש ניפוץ. התברר שכוסות זכוכית חדשות שהיו בסל – נשברו. אחר כמה דקות של בלבול נתבררו העובדות.

מר. א. נעמד באמצע הרחוב לקרוא "הודעה דחופה" בפלאפון (כך נכתב בשורת הפתיחה). הוא לא שם לב לנעשה סביבו ולא הספיק לקרוא את גוף ההודעה עד שמר ב. שהלך מאחוריו שלא שם לב שמר א. נעצר ולפיכך נתקל במר א. ! מחמת התקלה, הסל של מר א. ובו הכוסות נפל ארצה וכוסות נשברו.

מר א. : "איך אתה הולך ברחוב ? אתה לא רואה שבן אדם עומד. והרי: "איבעי ליה לעיוני ומיזל" (ב"ק כז: - יש לאדם לעיין וללכת – לשים לב מה קורה סביבו) ! שלם לי את מחיר הכוסות !

מר ב.: הרחוב לא מיועד שיעמדו בו, הרחוב מיועד להליכה - אתה הזקת לעצמך בכך שנעמדת !

מר א.: "מאד הגיוני שאדם צריך לעצור מידי פעם ברחוב. מצוי שאדם הולך עם משא כבד, נעצר כדי לסדר אותו על כתפו והוא 'טרוד' שמא יפול ממנו וכדו' - ואתה פושע שלא שמת לב (עיין שו"ע חו"מ שע"ט ב' - בדינו של העומד לכתף / לתקן משאו).

מר ב': "עמידה ברחוב למנוחה אסורה ! לצורך זה יש לעמוד בצד הרחוב. מי שעומד לנוח - הוא זה שמזיק לעצמו ואם הוא רוצה להסיר מעצמו את האחריות, עליו לשים לב להולך ברחוב ולהזהירו (עי"ש לגבי "עומד לפוש")."